

ringsmotiverne, nemlig Sammenstillingen med et Maksimalbudget som 1908—09. Det rigtigste er utvivlsomt at anvende Normalbudgettet, som ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing gjorde. Normalbudgettet er imidlertid en Del højere end det Minimalbudget, som det ærede Medlem regnede med til sin Sammenligning. Dernæst var det ærede Medlem ikke opmærksom paa ved Marinens Udgifter, at han skal sammenligne det normale Budget, som fremkommer ved Regeringens Forslag, ikke blot med § 23, som den nu er, men ogsaa med de militære Udgifter til Marineministeriet under § 26, thi under det her opstillede normale Budget ere baade de nuværende Udgifter under § 23 og under § 26 medregnede.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem som Svar paa en Forespørgsel, han rettede til mig, at jeg har ikke været underkastet noget Interview. Jeg saa til min store Forundring, da jeg kom hjem fra en Rejse i Paasken, i „Berliner Tageblatt“, at jeg havde været Genstand for et saadant Interview. Det var en fremmed, ikke Dansk, der søgte mig med Introduktion fra en fælles Bekendt i Udlandet for at faa en Samtale om danske politiske Forhold, men jeg havde ikke nogen Forestilling om, at det var et Interview. Jeg har ikke set dette Interview, før det blev trykt, og kan ikke have noget Ansvar for den Form, det har faaet. Men paa den anden Side er Kærnen deri meget rigtig. Jeg har ganske rigtigt sagt til denne Mand, at efter alt, hvad vi havde haft Lejlighed til at høre og erfare, var Meningens de fremmede Magter, for saa vidt de have beskæftiget sig med det danske Forsvarsforslag — og det have adskillige af dem beskæftiget sig meget grundigt med —, at det var en korrekt Opfyldelse af Danmarks Neutralitetspligt, som havde fundet Udtryk i disse Forslag. Da jeg blev spurgt om, hvorvidt jeg havde nogen Grund til at tro, at Tyskland og den herværende tyske Gesandt havde en anden Opfattelse, svarede jeg: Aldeles ikke, jeg havde ikke Grund til at tro og mene noget andet, end at ogsaa fra den tyske Regerings og den tyske Gesandts Side finder man, at Forslagene ere en korrekt Opfyldelse af Danmarks Neutralitetspligt.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes vi have indhentet disse Oplysninger. Her vender man tilbage til den Misforstaaelse, som oftere forekommer, at man informerer sig om den Art Ting ved at spørge den fremmede Magt: Hvad synes I

om vore Forsvarsforslag? Eller, som man ogsaa undertiden tænker sig det, at den fremmede Magt kommer og siger: Dette er pinende galt! I have foreslaaet det og det, det kunne vi slet ikke billige. Saaledes gaar det ikke til. De Veje, ad hvilken man skaffer sig Kundskab om, hvorledes saadanne Forslag blive opfattede i Udlandet, ere ganske simpelt, at Gesandterne lejlighedsvis tale med ledende Mænd, Medlemmer af Regeringen, i det vedkommende Land, og at vi, navnlig Udenrigsministeren, ogsaa tale med de fremmede Gesandter her. Det er vore Veje og Midler til at skaffe os Oplysning om, hvorledes man i Udlandet ser paa den danske Regerings Foranstaltninger af forskellig Art, og andre Veje og Midler ere heller ikke anvendte her.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), som har stillet en lang Række Forslag og antydte endnu flere. Jeg skal ikke komme ind paa alle de Punkter, som det ærede Medlem berørte, idet jeg har den Mening, at Udvalget i det hele har baaret sig forstandigt ad ved ikke at komme for meget ind paa Enkeltheder ved denne Lejlighed. Man skal ikke glemme, at der skal gaa et Valg imellem dette Forslags Vedtagelse her ved anden Behandling og den fortsatte Behandling deraf, og at det derfor vil være rigtigst, at vi paa dette Stadium væsentlig holde os til Hovedtrækkene og ikke komme dybere ind paa Enkeltheder end højst nødvendigt. Jeg skal derfor ikke komme ind paa alle de Enkeltheder, det ærede Medlem har fremdraget, men kun paa nogle af dem, som have særlig principiel Betydning. Jeg skal først berøre det ærede Medlems Omtale af Kommandoforholdene. Det ærede Medlem mener, der bør være ogsaa i Fredstid en fælles Overkommando for Hær og Flaade, og at denne i Virkeligheden skal samle hele det militære Apparat under sig. Det er i Tilslutning til de Tanker, som ere fremsatte af General Kühnel i Forsvarskommissionens Betænkning. Med beraad Hu har Regeringen ikke indført noget om Kommandoforholdenes Ordning i sit Forslag. Vi have ment det rigtigt at forbeholde det til kongelig Anordning paa et senere Tidspunkt, vi have ikke anset det for rigtigt at fæstne det i Lovform, bl. a. fordi der paa dette Omraade helst bør være noget større Bevægelighed. Jeg kan ikke nægte, at jeg ikke anser den Vej for hensigtsmæssig, som det ærede Medlem har anbefalet. Den er det navnlig ikke af Hensyn